

bro, če je človek hiter, n. pr. pri kakšnih tekmah, naj že bo na suhem ali na mokrem, na snegu ali v zraku; tisti, ki pride poslednji, ne dobi nobene nagrade. Pri kakem tepežu je pa ravno nasprotno; ta, ki pride še pravočasno in hoče miriti, jih dobi navadno po buči; pač pa lahko oni, ki pride, ko že vse krvavi, potolčeni in razrezani, mirno in brez navarnosti za njimi klobuke in ure pobira. — Kako sta se pri nas lansko leto vrstila življenje in smrt, nam pokaže naslednji pregled. Radovednost je prignala 65 živih novorojencev na svet, 32 dečkov in 33 deklic. Od teh je bilo krščenih pri domačem krstnem kamnu 51, na Breznah 10 in v Ribnici 4. Kruhu, kavi, alkoholu in tobaku se je za vedno odpovedalo 31 oseb; najmlajša in najstarejša sta bili obe ženskega spola. Prva itak ničesar ni poskusila in se je na tem svetu samo toliko pomudila, č' so jej v največji naglici komaj oblekli svatovsko oblačilo za nebesko gostijo; na drugo je pa smrt pozabila in jo je našla šele, ko je bila že v 93. letu. Smrtni slučajji padajo pri nas od leta do leta, a tako malo, kakor lani, jih še mrtvaška knjiga nima zabeleženih. Se pač pozna, da imamo dva izvrstna zdravnika. V prostovoljno, dosmrtno ujetništvo se je podalo 12 parov. Čudno, da pri porokah ni nobenega napredka. Leta 1734 je b. l. 15 porok, sto let pozneje, leta 1834, ko je že bila župnija izza časa Jožefove reforme za eno četrtino manjša, je padlo temu primerno tudi število porok na 12 parov; in lansko leto ravno toliko. Če se v tem oziru ne bomo bolj razgibali, nas bodo začeli politikarji dražiti, da vlada pri nas glede porok »status quo«. Posebnost pri lanskih novoporočencih pa je, da še nobeden ni prekoračil 40. leta, kaj še, da bi videl Abrahama. Tako je prav, mladina se naj ženi in možji, ne pa staro »krampovje«.

Sv. Rupert v Slov. goricah. V naši župniji se je ustanovila meseca decembra l. l. kmetijska nadaljevalna šola, ki jo obiskuje 50 vrlih fantov. Z vztrajnostjo in marljivostjo se učijo vsega, kar mora znati vsak fant, ki hoče postati pozneje skrben gospodar. Mi roperček fantje nočemo biti poslednji, ampak hočemo biti na prvem mestu! — Na Stefanovo smo spromljalji k večnemu počitku vrliga krščanskega moža Franca Pukšiča. Pokoj njegovi duši, ženi, sestri in sinu pa naše sožalje!

Ljutomer. 75letnico svojega življenja je obhajal preteklo nedeljo stari Ljutomerčan g. Alto Huber. Čestitamo! — 18 parov oklicev že imamo v tem predpustu. Dosti za tako hude čase. Najmlajša nevesta, ki pa je prišla iz štrigovske fare, je bila stara malo nad 16 let. Tudi to je redkost. Bog ji daj sreče v dolgem zakonu! — Preglejte na občini, ali ste vpisani v volilnem imeniku, sicer ne boste smeli voliti dne 5. maja. Bodite trdni, vse pride pravočasno! — Ne pozabite na obnovo naročnine za Mohorjeve knjige! — Preteklo nedeljo je med rano sv. mašo začela goreti oslica slame, last g. Kra'nza. Vsa slama je zgorela. Kako je požar nastal, ni znano. Na klic lokomotive (oslica slame se je nahajala v bližini glavnega kolodvora) je prišla ljutomerska požarna bramba, ki je ogenj pogasila.

Sv. Janž na Dravskem polju. Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino Jeruzalemskega osla. Sedaj v zimskem času je društvo propadlo, na pomlad se bo spet oživel. Seve za člane se sprejemajo posebni »bogaboječneži«, ki se Boga tako bojijo, da ob nedeljah med službo božjo in pridigo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo. V tukajšnji cerkvi sta prejela sv. zakon g. Solar Ivan in gdč. Ivana Ekartova, oba iz uglednih krščanskih hiš. Čestitamo!

Starše na Dravskem polju. Na nepojasnen način je začelo goreti dne 3. februarja okoli 12. ure pri posestniku Štefanu Kostevšek v Staršah. Domačija je bila naenkrat v plamenih, ker je bilo reševanje zelo naporno, je zgorelo posestniku vse, ostalo mu je le golo življenje. Vsled hudega vetra se je ogenj z bliskovito naglico razširil na poslopja g. Ekarta in Rešeka. S poslopji je uničenih več stotov evra, precej slame, razni stroji in poljsko orodje. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Bohove, Pobrežja in iz St. Janža. Škoda znaša 100.000 Din, zavarovalnina je malenkostna. Ni izključeno, da je bila na delu zlobna roka.

Apače pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. Zapustila nas je naša ljuba Trezika Korparjeva na Svečnico. Neizprosna bolezen jo je priklenila na bolniško postelj skoraj dva meseca. Trpela je mnogo; vsak, kateri jo je obiskal, je bil ganjen do solz, ko je videl, kako mirno in mučniško prenaša hudo bolezen. Komaj šele

v 24. letu je zapustila svoje ljube starše, brate in sestre. Njena cvetoča mladost je bila t'ha in mirna. Ljubili smo jo vsi, to je pokazal njen pogreb, ki se ga je udaležilo mnogo našega ljudstva. Bog daj pokoj njeni duši!

Bužovci pri Ptuj. Tukajšnja gasilska četa proslavi letos srebrni jubilej svojega požrtvovalnega delovanja bližnjemu v korist. V teh 25 letih je bila klicana na pomoč k 39 požarom v domači in v vseh okoliških vaseh. Ker je pa v domači vasi vsled preglaboko ležeče vode gašenje skoro onemogočeno, se je odločila četna uprava po nasvetu tovariša predsednika Bezjaka, da zgradi osem vodnih rezervuarjev z vsebino 20 kubičnih metrov, kateri bi bili ob priliki proslave 25letnice blagoslovljeni. Graditev vodnih rezervuarjev zahteva precej denarja, zato priredi četa dobrodelno loterijo s krasnimi dobitki in se prav vljudno priporoča za nakup srečk, katerih cena je 3 Ein komad. Take ima vsak pr'liko, s par dinarji pomagati bližnjemu in zraven še lahko dobi: fino možko kolo, pohištvo, prašiča itd. Zrebanje loterije bo dne 10. junija 1935, eventualna sprememba in izrebanje številke bodo objavljene v vseh domačih časopisih. Četa pa pričinja svoje delo z geslom: »Z združenimi močmi, v slogi je moč« in se še enkrat občinstvu pr'v vljudno priporoča!

terem ni sledu nikjer drugje na zemlji.

Največje vodno letalo na svetu.

V kratkem se bo podalo na prvo vožnjo največje vodno letalo »Pariški pomorski poročnik«. Letalo je, izvemši peruti, iz duraluminja in iz jekla, ki ne rjavi. Zgrajeno je z vsjo najbolj razkošno opremo za 70 potnikov in namenjeno preokooceanskemu prometu. Dolgo je 32 metrov, 50 m široko in 9 m visoko. Šest motorjev proizvaja 57.000 k. s. Navadna brzina znaša 230 km na uro; v višini nad 2000 m pa tudi 250 m. Bencina vzame seboj 24 tisoč l. V notranjosti je 12 luksuznih kabin in vsa-

hodijo žandarji, ki silijo ljudi, da zbirajo vedno znova se pojavljajočo mrhovino in jo zakopavajo, sicer bi okužil smrad še ljudi in živali.

Kuga na rake je prinesla kar preko noči rakarjem nepregledno zlo ter jim potisnila v roke beraško palico; na drugi strani jo pozdravljajo kot dobrodošlo in že dolgo zaželjeno poslanko božjo vsi, katerim so bili rakarji ter rakarstvo skozi deset- in desetletja najglobokejši trn v peti. Rakarji hodijo potrti ter žalostni; gospodarji ukajo od veselja v zavesti, da bodo rezali odslej oni obvodnim potepuhom ter postopačem kruh po svoji volji. Po poginu rakov bo dovolj cenih delavskih moči za polje, travnik in vinograd. Mesto pintoy najboljšega vina ter masne pečenke, bosta odslej morala tekniti rakarjem jabolčnik ter hruškovec ob otepanju črnega kruha.

Po rakah je udarila morilka kuga in je razkropila ter uničila tudi rakarsko organizacijo, ki je bila kot zavest skupnosti nekaj let dobro ter zlo za obsotelske kraje.

Rakarji so se po kugi morali raziti, si poiskati težjega zaslužka ter grenkejšega kruha radi zbadanj na nekdanjo lahko, postopaško ter potratno življenje.

V očigled najhujšemu udarcu rakarstvu je bil tudi poglavar Vinko brez vsake moči ter nasveta za bodočnost.

Vinku je bilo za življenje ali smrt rakov toliko nego za lanski sneg. Veliko bolj dobrodošel nego jaidikujoči rakarji, mu je bil Majdakov Johan. Njegov obisk mu je bil v tolažbo in mu je pustil vsaj iskro upa, da mogoče še le niso razdrti vsi mostovi do Veronike. Majdak je znal povedati, kako sta hodili po njegovi aretaciji solznih oči ter prepadeni Katičeva mati in hčerka. Obe sta se zavzemali ter branili na glas Vinkovo nedolžnost. Stari gazda je bil ter bo za krivdo in Bog varuj, če bi se prikazal Vinko na njegovem dvorišču, ko bi bil doma gospodar. Katiča podpihuje Stenjevčan. Pogostokrat je v Kraljevcu in vse govori, da bo pri Katičevih skoraj gostija, kakoršne še ni videlo hrvaško Zagorje. Veronika bo morala vzeti Pasariča proti svoji volji, sicer bi jo stari spodil od hiše!

Vinko in Majdak sta kramljala dolgo, zaupno in sta pretaknila vse koticke ženskega srca. Ob slovesu je moral Johan obljubiti, da bo vprašal Veroniko v

Mala Nedelja. Kot vnet in star čitatelj »Slov. gospodarja« vsak teden skrbno pričakujem in čitam priljubljene mi list. Novic od nas čitamo primeroma malo. Treba bo vestnejše in pogostejše poročati! Staro leto nas je zapustilo in nastopilo je novo z neznanom bodočnostjo. Že se odpirajo temni grobovi. Pred kratkim smo položili v grob vsem znanega, za vsako dobro stvar vnosa in požrtvovalnega moža, veleposestnika Sterniša Andreja iz Godemarcev. Vprav na Novega geta dan smo pa spremili k zadnjemu počitku mlado, komaj 3 mesece poročeno ženo Jakuš Ano iz Sitarovec. Večni ji mir in pokoj! — Tudi porok imamo nekaj, da vsaj ne bomo vsi »kopanje« vlekli, kakor pravijo po domače. Ne upamo pa se v ta stan radi prehude krize v denarnici. — Tudi za »Naš dom« so se fantje živahno potegnili ter je poskočilo število naročnikov od laniških 14 na 47.

Mala Nedelja. Pri nas je dosti organizacij, med njimi tudi bratovščina Jeruzalemskega osla. Člani dejansko zvesto izpolnjujejo naloge svojih prednikov iz Stare zaveze. Če kdo ne veruje, se lahko prepriča na lastne oči. Videl bo par krepkih fantov izven cerkve, ko se v cerkvi oznanja beseda božja in daruje sv. maša. Zastavimo svoje moči v krščanskih organizacijah, ko vidimo, da od vseh strani pritiskajo na nas v ovčjih oblačilih grabljivi volkovi. Mi pa neustrašeno pokažimo, da smo zavedni katoličani. Zato delujmo v organizaciji Katoliške akcije, posebno mladina naj tu stori svojo dolžnost!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 3. februarja smo tukaj ob ogromni udeležbi ljudstva pokopali Antona Gašpariča, daleč na okrog znanega kovača in posestnika iz Ključarovec. Kratka in mučna bolezen nam ga je nepričakovano iztrgala iz naše sredine. Bil je veselega značaja ter poznan šalivec. Bil je pa tudi mož po volji božji, ki je dal Bogu, kar je božjega. Ni se sramoval pogostokrat pristopiti k mizi Gospodovi. Čeravno dobro uro od cerkve oddaljen, telesno pohabljen, kar ga je posebno pri hoji zelo oviralo, vendar je bilo malo nedelj, da bi ne prišel tudi k večernicam. Bodi mu lahka zemlja domača, celi rodbini naše iskreno sožalje! — Bratovščina Jeruzalemskega osla ima tudi pri nas nekaj članov. Poseb-

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi, in ki jih radi tega mučijo krvno prenapoljenost trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje k' trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah, hemeroidalnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko »**Franz Josefove grenčice**«. Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo »**Franz Josefove vode**« po operacijah z najboljšim uspehom. »**Franz Josefova grenčica**« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

no sedaj v zimskem času so ti junaki res občudovanja vredni, ko v najhujšem mrazu med celim cerkvenim opravilom vztrajajo zunaj cerkve ter cerkveni zid podpirajo, kar je popolnoma odveč, ker se naša cerkev tudi brez njihovega podpiranja menda še ne bode podrta!

Prihova pri Konjicah. Na Svečnico je po kratki boleznii umrla, prevedena s sv. zakramenti, v 83. letu svoje starosti dobra in pridna krščanska mati Neža Brglez. Bila je vzor skrbne gospodinjice, miroljubne sosedice in dobre matere otrokom. Mirno in potrpežljivo je prenašala težo visoke starosti. Svoje otroke je lepo odgojila; šest jih še živi, 1 pa je padel v vojski. Dobro oskrbo je užival tudi Lojzek, ki so ga vzeli kakor za svojega, ker ga je nadzorovala vestna botra, ena izmed pridnih hčera blagopokojne. Upati je, da bodo po dosedanji zasnovani poti hodili tudi nasledniki, saj so vsi poznani kot delavni ljudje, dobri značaji in prijatelji krščanskih knjig in časopisov.

Gornja Ponikva. Dolg pust, malo porok. Ta pregovor se letos pri nas uresničuje. Do sedaj je bila samo ena poroka in več jih ne bo. Toda ta edina poroka odtehta tri druge. Dne 30. prosinca je stal pred najlepšim velikim oltarjem v dekaniji kot ženin vrli in vzorni mladenič Alojzij Vasle, po domače Dolinšek, ki je prevzel lepo posestvo od svojih staršev; nevesta pa je bila mladenka Marjeta Satler, načelnica Marijine družbe, katero je štiri leta modro vodila. Za družbo je bil ta dan praznik. Družbenice so med poročno sv. mašo prejele sv. obhajilo in ga darovale za svojo načelnico-neveto. Poslovila so se od nje s krasnim govorom in ji poklonile lep molitvenik. Vsled

gospodarske krize je tukaj le malo porok. Starejši posestniki se ravnajo po starem pravilu: Ti meni luč, jaz tebi bljuč.

Poljčane. Na Svečnico je Marijin vrtec obhazal svoj praznik ter nas presenetil z ganljivo igrico »Božič v gozdu«. Ne morete si misliti, gospod urednik, kako globoko nas je presunila ta predstava, kjer so nastopili sami mali, nedolžni otročiči. Bele deklice z zlatim nakitom v laseh so rajale, kakor sami nebeški krilatci. In tisti palčki, ki so nas gledalce spravili na prvi pogled v dobro voljo. Nadvse očarljiv je bil nastop malega Jezuščka, srčkan fantek, ki je trosil bele cvetlice in blagoslavljial vse naokrog. Pred zaključkom igre je gospod katehet še obrazložil na kratko življenje uboge pastirice Bernardke ter s tem podal nekako sliko in pomen te igre. Da so ti mali igralci tako dobro izvršili svoje naloge, za to gre zahvala gospodu katehetu, ki je imel gotovo dosti truda z njimi. Po igri je nastopil Marijin vrtec z različnimi pesmimi, med katerimi je tudi bila priljubljena pesem »Srce moje naj Mariji slavo poje«. — Naš Marijin vrtec dobi novo zastavico. Če Bog da, bo dne 25. marca t. l. blagoslovljena. Mi vsi se že veselimo na ta praznik.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Izrednost iz mišje pasme. Pri Čončevih je po raznih predalih izhajal oster vonj po miših. Nastavili so okroglo žičnato past, v katero se vjamejo žive miši. In glejte: v eni noči se je ujelo kar pet živali. Med ujetniki se je pri eni našla izrednost. Bila je to miš, največja med vsemi, ter je imela belo liso na glavi in po hrbtu 2 cm dolgo in 1 cm široko belo šeko. To se bo morदा komu zdelo čudno, a je resnično. — Prvi v letošnjem predpustu si je naložil zakonski križ Škrabi Tonče iz Irja in Šmit Jozefa iz Spod. Sečovega. Želimo obilno sreče in božjega blagoslova!

Sv. Jernej pri Ločah. Pri nas je zatisnila v nedeljo dne 27. januarja svoje trudne oči posestnica v Marinski vasi Antonija Kotnik, po domače Sitarca. Bolehala je že dalje časa na lezdravljivi pljučni jetiki. Rajna je bila dobra in skrbna mati svojih otrok. Kazala je svoje dobro srce tudi do revežev, ki so kaj radi trkali na njena vrata. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi. Cerkevni moški pevski zbor ji je zapel pod vodstvom g. organista na

njegovem imenu: kje in kedaj bi se sestal z njo Vinko?

Čez par dni je bil Majdak ponovno pri Lapuhu s pisanim odgovorom na s solzami omočenem papirju. Iz pisma je zvedel Vinko, kar mu je že zatrjeval Johan. Veronika je in ostane v srcu njegova. Niti za trenutek ni dvomila nad njegovo nedolžnostjo. Oče ne sme niti čuti Vinkovega imena in to radi Pasariča ne, kateremu je obljubil Veronikino roko zlepa ali shuda. Očetova trma v tem oziru bo nepopustljiva. Omehča in predružači lahko očetovo voljo samo prst božji, za kojega namig prosita noč in dan z dobro majko Boga in svetogorsko Mater božjo. Na kak osebnostni sestanek zaenkrat ni misliti. Oče zna, da je Vinko prost ter na Lipsinetovem, se ne gane z doma in pazi na njo s kraguljim očesom. Obiska pri Katičevih naj nikar ne tvega! Lahko bi došlo ob tej priliki do najhujšega in Veronikina usoda bi bila zapечатena za smiraj. Vse je v božjih rokah. Majdak naj bo za bodoče posrednik med obema, a seve previdno, da ga oče ne razkrinka in mu prepove prestop Katičevega praga.

Pismu, iz katerega je prekipevala prava kmečka

ljubezen in skrb za bodočnost obeh udanih src, je bil priložen vršič rožmarina.

Vinko je znal, pri čem da je. Veronika je in bo njegova, ako bo na kak način nadvladala liki jeklo trmasto voljo očeta, kateremu je srčna udanost tujka ter mu je vse bogastvo ter splošni ugled bodočega zeta.

Potrti in veseli Vinko je pridno pošiljal Majdaka s pisanimi obvestili do Veronike in je prejemal redno odgovor. Dobro je bil podučen o položaju na Katičevem domu. Že sta razpihavalta oba z Veroniko iskro upanja, ker se je umaknila snubaška zadeva s Pasaričem v ozadje in je obetala zaton v tiho pozabljenje.

Pregosto in neovirano izmenjavanje pisem je rodilo na Vinkovi in Veronikini strani preveč nepazljivosti.

Majdakovo voglarenje ter postopanje po Katičevini je vzbudilo pozornost gazde.

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših insercentih!

ka ima 2 postelji. Poleg kuhinje je bar za potnike. Letalo stane 25 mil. frankov.

Ženski polk v Abesiniji.

Italijansko časopisje poroča, da so imeli v zadnjem času Italijani v Abesiniji (ob vzhodni afriški obali) pri krvavih spopadih z domaćini opravka z ženskim sovražnikom. Dežela Abesinija posedla ženski polk, ki je povsem tako oborožen kakor moški vojaki. Značilno je dejstvo, da se odlikuje ženski polk po posebni krvoločnosti in ga pošiljajo v boj proti Italijanom, k' hočejo ugrabiti Abesincem svobodo ter samostojnost tamkaj, kjer bi naj bilo neznanost prizanašanje.

domu in na pokopališču kot zadnji pozdrav dv. ganljivi žalostniki. Svetila ji večna luč in preostalim naše sožalje! — Priredila se bode pri nas v nedeljo dne 17. februarja, ob treh popoldne lepa predprstna igra tridejanka: »Polgavščina z dolarji«. Prijatelji smeja in poštene zabave vladno vabljeni!

Slovenjgradec. Kmetijska podružnica za Slovenjgradec in okolico poroča: Na zadnji odborovi seji od 31. januarja se je razpravljalo o vlogi, ki jo je podružnica poslala dne 9. 11. 1934 mestni občini, v kateri prosi občino, da bi posredovala pri občinah v dunavski banovini glede prodaje krompirja, smrekovih drevcev in drv, katere imajo tukajšnji kmetje na prodaj. Tukajšnji kmetje, oziroma podružnica pa bi za kmete nakupila ali pa zamenjala svoje blago za suho koruzo in rž, katere imajo v dunavski banovini odveč na razpolago, v naših krajih pa tega žita močno primanjkuje. Podružnica je sama napisala za občino tozadevne dopise, občini bi bilo treba dopise opremiti le z uradno stampiljko, številko in podpisom ter uradno odposlati in posredovati pri nakupu oziroma zamenjavi blaga. To pa se ni zgodilo, češ, da to ne spada v delokrog občine; naj se podružnica sama obrne na prizadeje občine v dunavski banovini. Podružnica bo prisiljena, obrniti se na druga merodajna mesta.

Razbor pri Slovenjgradu. V naši upravni občini je bil dne 23. decembra l. l. odlikovan s častno diplomom od sedanje občine Podgorje daleč naokoli znani velezaslužni mož Mihael Glasenčnik. Deloval je nad 30 let v mnogoštevilnih odborih kakor tudi pri bivšem okrajnem zastopu, kjer si je stekel veliko zaslug, zlasti pri sedanji banovinski cesti Podgorje—Suhidol. Mu čestitamo! — Da smo pri nas zdravi, je razvidno iz teh-le števil: V letu 1934 je bilo 30 rojstev, dočim so se v večnost preselili samo 4. Lep napredek! Naša župnija šteje zdaj okrog 800 prebivalcev. Najstarejša oseba je rojena leta 1948, kateri jih še veliko sledi. Imamo tudi pripravljena dva para za zlato poroko. Kriza je, kriza! Porok se ne izplača navesti. Tudi v letošnjem predpusnem času se kujajo kakor ženini, tako neveste. Zima je pritrsnila tudi na uzmoviče, da so se polastili že vseh raznovrstnih predmetov in stvari. Čebete so premalo hude, med pa aldek. Ponekod tudi vosek iz čebelnjakov rabi jo uzmoviči za izdelavo sveč. Prav dobro jim teknejo tudi svinjske klobase, žganje in kokoši, ki imajo mehke kljune, da se dajo podviti pod pazduho. En nepridiprav je že prišel v roke pravici in se ho še zagovarjal za raznovrstne druge grehe. Ostali pa še pridejo na vrsto. — Upam, da smo že naročnino za našega priljubljenega »Slovenskega gospodarja« za leto 1935 večinoma poravnali in kljub sedanjí krizi ostanemo zvesti naročniki. Povest od rakarjev pridno prebiramo. Ko bi Vi, gospod urednik, prišli k nam v naš prelepí pianinski kraj, kateri se razteza od 400 do 1690 m, bi vam naši stari ljudje tudi marsikaj zanimivega vedeli povedati za »Slovenskega gospodarja«. — Presenetila je tudi nas vest, da je umrl nagle smrti pod snežnim plazom naš predobri gospod nadpoštar Franc Eiletz iz Slovenjgradca, kateri je nas Razborčane zmiraj ljubil in se ga hočemo v bodoče spominjati v molitvi.

Staritrg. Dolga vrsta pogrebov se je vila zadnji teden proti pokopališču ter spremljala k zadnjemu počitku 83letnega Franca Poplas. Samo le dve leti mu je še manjkalo, pa bi bil obhajal s svojo ženo biserno poroko. Bil je tih in krščansko zaveden mož. Rad je bral knjige in časnike ter je bil naročnik samo dobrih li-

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natančno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi številne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti najširši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Pozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na boljšem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na župne urade in si lahko tamkaj vsak pogleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmorete, kupite si ta spomin na evharistični kongres v Mariboru. Knjigo naročite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

stov in knjig. Tudi »Slovenski gospodar« je bil ves čas stalen gost v njegovi hiši. Za vse dobro mu boji Bog plačnik!

Mala dole pri Vejniku. Pravijo, da že dolgo ni bilo glasu iz Malih dol v našem priljubljenem »Slovenskem gospodarju«. Pa bo nemara le res, saj je v splošnem kriza povsod, tako tudi pri nas in se še zgoditi noče ničesar, kar bi bilo važnejše. Pa tudi tako je: ako ni dobro, še slabega ni treba. Saj mislim, da je pač splošna želja in prošnja vseh, da se tako razrvane razmere zboljšajo in postavijo v pravi tir. Upanje imamo, da se bode spet pokazalo solnce sprave in miru nad narodi, ki so jih dogodki v preteklosti postavili na nevarno stališče. Pogled v bodočnost naj nam bo uprt na Onega, ki je spot resnice in življenja. — Pa še nekaj bi bilo važnega. Poročil se je mladenič Franc Kroflič, sin posestnika Matije Kroflič, po domače Dobnika v Malih dolih, z Marijo Pogladič na Petelinškovo domačijo. Novoporočencema želimo v zakonskem stanu obilo sreče in božjega blagoslova!

Peizela. Pri novi kapelici na Bregu so si vaščani omislili male čedne jaslice. Posebne pohvale je vredno delovanje šolskih otrok iz vasi, ki so ves mesec oktober ob Ave-Mariji opravljali pred kapelico oktobrsko pobožnost. Naj tudi v bodoče, posebno meseca majnika, z isto vnemo opravljajo majniško pobožnost. — Naše Apostolstvo mož in fantov se prav dobro drži. Potrebna je tudi katoliška akcija, ki nosi krščanstvo tudi v javno življenje.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 1. februarja je na posledicah kapi umrla Frančiška Fužir, žena posestnika in cerkvenega ključarja Janeza Fužir iz Meliš, stara 68 let. Kot mater številne družine so jo v njenem življenju zadevale mnoge bridkosti. Nemila smrt ji je pokosila večino otrok, nekatere že v detinski dobi, druge v cvetu mladostnih let. Sedaj živijo še sin in tri hčere, izmed katerih je ena usmiljena sestra, ki zaradi oddaljenosti ni mogla priti na pogreb svoje mamice. Daj ji Bog uživati večni raj! — V nedeljo dne 3. februarja se je pri nas v župnišču vršilo fantovsko zborovanje. Skoro iz vseh župnij gornjegrajske dekanije so prišli fantje (160 jih je bilo vseh) iz zanimanjem poslušali zastopnika škofijskega vodstva FKA tov. M. Geratiča iz Maribora. Upamo, da se bodo po teh tehtnih govornikovih besedah naši fantje bolj ogreli za vzvišene cilje fantovske katoliške akcije. — Gospoda župnika že od Božiča sem muči nadležni revmatizem. Dobremu gospodu želimo vsi farani skorajšnjega in popolnega ozdravljenja!

Polzela. Časi so hudi, kriza vsepovsod! Ni čudno, da se že sveta vse boji, menda se jih zato tako malo rodi, za zakon pa tudi pravega

vesetja ni. Vse se drži zlatega reka: Desetkrat premisli, enkrat stori! Temu bo menda pač krivo lansko kisto vince, šmarnico pa, ki požene kri v žile in v glavo ter daje veselje in korajžo, pa tako neusmiljeno zatirajo. Tudi smrti se vsakdo boji, posebno če na mehkem sedišču prijetno živi. — Kriza je zadela tudi naše gasilno društvo, ko je bil pred dobrim letom razrešen izvoljeni odbor ter imenovan od nadzorne oblasti nov odbor, ki pa delno tudi ni hotel prevzeti mest. No, končno pa je bil le pravično sklican občni zbor, ki ga je vodil župni načelnik g. Gologranc in tajnik g. Brvar iz Celja. Stari, preizkušeni gasilci, pojačeni z gardo mladih, so zmagali. Tako je prav! Kdor dela in se žrtvuje, naj tudi odloča. Gasilno društvo naj bo torišče dela za bližnjega, politika ne spada vanj. — Gasilno društvo iz Ločice je ob božičnih praznikih priredilo v Prosvetnem domu prav lepo igro »Vrniteva«. Je bila to po dveh letih prva prireditve v tej dvorani. Dosedaj so bile namreč vse prireditve v tej dvorani najprvo dovoljene, potem pa zadnji hip prepovedane. Želimo, da naš to mlado in agilno društvo še večkrat razveseli s kakšno lepo igro. — Upamo, da bo v doglednem času tudi naši mladini omogočeno delovanje na prosvetnem polju in da bo sloves, ki ga je imela v preteklosti, si zopet pridobila za bodočnost. Težke so bile žrtve, ki jih je doprinašala mladina za zgradbo Prosvetnega doma, kako težke, to ve samo ona; tisti, ki ne razumejo ciljev in idealnega namena te mladine, naj je vsaj ne ovirajo. Tisti, ki so gradili, niso delali zase, ampak za tiste, ki pridejo »a nji-mi. Zato roke proč od stvari, ki je in mora biti skupna last vseh, ki jim je pri srcu gospodarski podvig ljudstva in krščansko-moralna odgoja mladine!

Sv. Miklavž nad Laškim. Na Brstnici je dne 29. januarja za vedno zatrl svoj oči krščanski mož Ignac Kokotec v visoki starosti 79 let. Bil je velik častilec Matere božje ter je vsako leto romal peš po sedem ur daleč na žalostno goro pri Mokronogu in to 40krat v celem življenju. Šele zadnja tri leta, ko so mu noge opešale, ni mogel več porovati k njej, ki jo je tako goreče častil. Bil je 42 let dober gospodar posestva, ki ga je pred tremi leti prepustil svojemu sinu Janezu. Ob njegovem grobu se je spominjal domači g. župnik Čebašek zaslug, ki si jih je rajni ko' dober katoliški mož pridobil. Bog mu daj večni mir in pokoj!

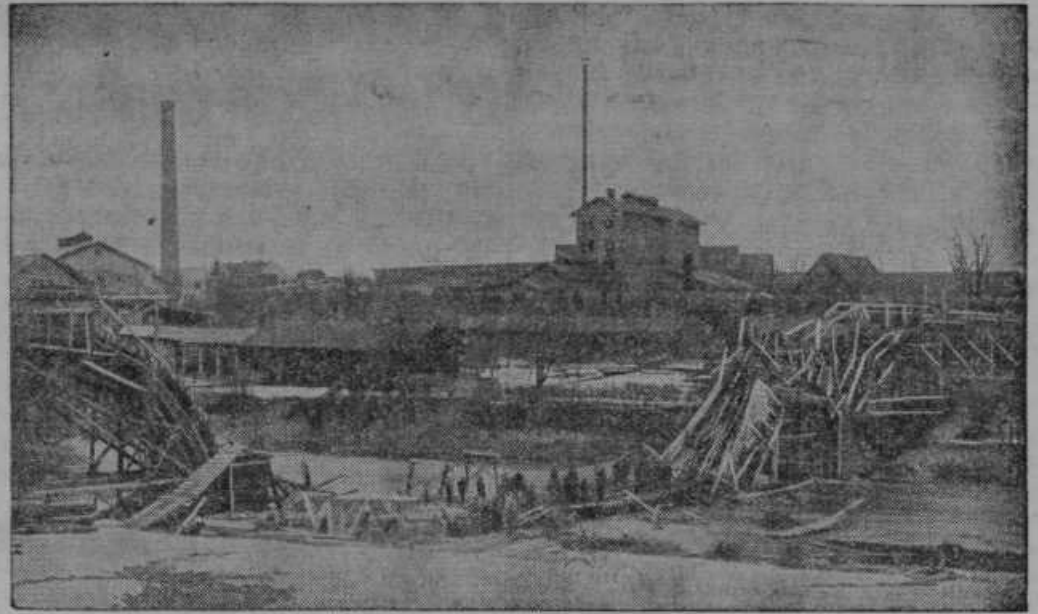
Ali si že obnovil naročnino?

Rastlina, ki je izgubila duh.

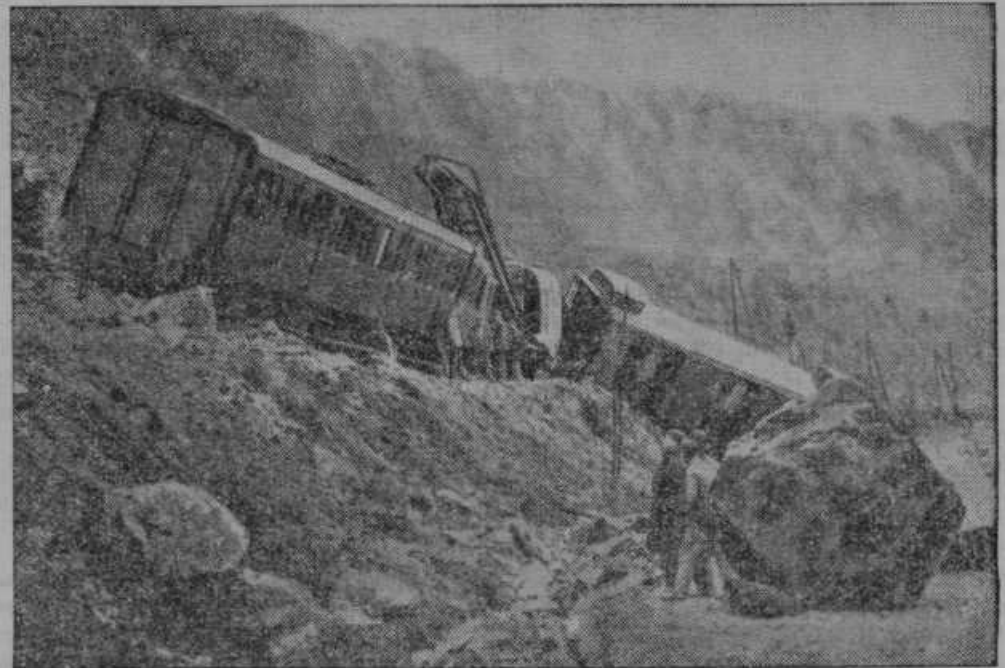
Muškatna zel je rastlina, ki jo je ves svet poznal kot zelo močno dišečo rastlino, kar je razvidno tudi iz njenega imena. Doma je v Severni Ameriki, leta 1826 so jo prinesli na Angleško in od tam se je razširila po vsem svetu. Okrog leta 1909 se je zgodila s to rastlino neka čudna sprememba. Na Angleškem so opazili, da je izgubila svoj vonj, zaradi katerega je bila tako priljubljena. To bi se dalo nazadnje razložiti s tem, da so nanjo vplivale sčasoma spremenjene razmere za rast. Toda najbolj nepričakovano je bilo to, da se je ista sprememba zgodila z vsemi rastlinami te vrste na svetu. Celo v njeni prvotni domovini, v Severni Ameriki, ni mogoče dobiti divje rastoče rastline z nekdanjim vonjem. Do Novega Zelanda, kjer so jo prej močno gojili, so iskali dišeče rastline, a je nišo našli. — Je res prav čudno, da se je mogla neka rastlinska vrsta skoraj istočasno in brez vidne zveze spremeniti tako temeljito po vsem svetu. Znanost si že dolgo beli glavo, da bi prišla tej skrivnosti do dna.

NOVA KNJIGA.

V času obiskanja. Osem postaj o Jezusovem poslanstvu. Z berilom oznanila, s prerokovanjem Besede Gospodove o Izraelu in zmagošnjem Njegovim. Na podlagi evangelija in tistega časa napisal Edvard Gregorin. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena 26 Din, elegantno vezano 38 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Opozarjamo na to lepo delo, ki nam obnavlja prizore iz Kristusovega Pasijona. Igra je tudi za manjše odre lahko izvedljiva. Zahteva samo 22 moških in 3 ženske osebe. Tudi scenerija je enotna in zelo preprosta. Priporočamo vsakemu odru, naj proslavi postni čas s tem novim Pasijonom.

Zrušeni novi betonski most pri Goričanah blizu Ljubljane.

Železniška nesreča radi plaz na progi Angouleme—Limoges na Francoskem. Na srečo človeških žrtev ni bilo.

Sneg v Zedinjenih ameriških državah. Slika zasnežene ulice v vel mestu Boston.
Desno: Snežni plaz v Alpah.

Mala Nedelja. Kot vnet in star čitatelj »Slov. gospodarja« vsak teden skrbno pričakujem in čitam priljubljene mi list. Novic od nas čitamo primeroma malo. Treba bo vestnejše in pogostejše poročati! Staro leto nas je zapustilo in nastopilo je novo z neznanom bodočnostjo. Že se odpirajo temni grobovi. Pred kratkim smo položili v grob vsem znanega, za vsako dobro stvar vnosa in požrtvovalnega moža, veleposestnika Sterniša Andreja iz Godemarcev. Vprav na Novega geta dan smo pa spremili k zadnjemu počitku mlado, komaj 3 mesece poročeno ženo Jakuš Ano iz Sitarovec. Večni ji mir in pokoj! — Tudi porok imamo nekaj, da vsaj ne bomo vsi »kopanje« vlekli, kakor pravijo po domače. Ne upamo pa se v ta stan radi prehude krize v denarnici. — Tudi za »Naš dom« so se fantje živahno potegnili ter je poskočilo število naročnikov od laniških 14 na 47.

Mala Nedelja. Pri nas je dosti organizacij, med njimi tudi bratovščina Jeruzalemskega osla. Člani dejansko zvesto izpolnjujejo naloge svojih prednikov iz Stare zaveze. Če kdo ne veruje, se lahko prepriča na lastne oči. Videl bo par krepkih fantov izven cerkve, ko se v cerkvi oznanja beseda božja in daruje sv. maša. Zastavimo svoje moči v krščanskih organizacijah, ko vidimo, da od vseh strani pritiskajo na nas v ovčjih oblačilih grabljivi volkovi. Mi pa neustrašeno pokažimo, da smo zavedni katoličani. Zato delujmo v organizaciji Katoliške akcije, posebno mladina naj tu stori svojo dolžnost!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 3. februarja smo tukaj ob ogromni udeležbi ljudstva pokopali Antona Gašpariča, daleč na okrog znanega kovača in posestnika iz Ključarovec. Kratka in mučna bolezen nam ga je nepričakovano iztrgala iz naše sredine. Bil je veselega značaja ter poznan šalivec. Bil je pa tudi mož po volji božji, ki je dal Bogu, kar je božjega. Ni se sramoval pogostokrat pristopiti k mizi Gospodovi. Čeravno dobro uro od cerkve oddaljen, telesno pohabljen, kar ga je posebno pri hoji zelo oviralo, vendar je bilo malo nedelj, da bi ne prišel tudi k večernicam. Bodi mu lahka zemlja domača, celi rodbini naše iskreno sožalje! — Bratovščina Jeruzalemskega osla ima tudi pri nas nekaj članov. Poseb-

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi, in ki jih radi tega mučijo krvno prenapolnjenost trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje k' trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah, hemeroidalnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko »**Franz Josefove grenčice.** Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo »**Franz Josefove vode** po operacijah z najboljšim uspehom. »**Franz Josefova grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

no sedaj v zimskem času so ti junaki res občudovanja vredni, ko v najhujšem mrazu med celim cerkvenim opravilom vztrajajo zunaj cerkve ter cerkveni zid podpirajo, kar je popolnoma odveč, ker se naša cerkev tudi brez njihovega podpiranja menda še ne bode podrta!

Prihova pri Konjicah. Na Svečnico je po kratki boleznii umrla, prevedena s sv. zakramenti, v 83. letu svoje starosti dobra in pridna krščanska mati Neža Brglez. Bila je vzor skrbne gospodinje, miroljubne sosedice in dobre matere otrokom. Mirno in potrpežljivo je prenašala težo visoke starosti. Svoje otroke je lepo odgojila; šest jih še živi, 1 pa je padel v vojski. Dobro oskrbo je užival tudi Lojzek, ki so ga vzeli kakor za svojega, ker ga je nadzorovala vestna botra, ena izmed pridnih hčera blagopokojne. Upati je, da bodo po dosedanji zasnovani poti hodili tudi nasledniki, saj so vsi poznani kot delavni ljudje, dobri značaji in prijatelji krščanskih knjig in časopisov.

Gornja Ponikva. Dolg pust, malo porok. Ta pregovor se letos pri nas uresničuje. Do sedaj je bila samo ena poroka in več jih ne bo. Toda ta edina poroka odtehta tri druge. Dne 30. prosinca je stal pred najlepšim velikim oltarjem v dekaniji kot ženin vrli in vzorni mladenič Alojzij Vasle, po domače Dolinšek, ki je prevzel lepo posestvo od svojih staršev; nevesta pa je bila mladenka Marjeta Satler, načelnica Marijine družbe, katero je štiri leta modro vodila. Za družbo je bil ta dan praznik. Družbenice so med poročno sv. mašo prejele sv. obhajilo in ga darovale za svojo načelnico-nevsto. Poslovila so se od nje s krasnim govorom in ji poklonile lep molitvenik. Vsled

gospodarske krize je tukaj le malo porok. Starejši posestniki se ravnajo po starem pravilu: Ti meni luč, jaz tebi bljuč.

Poljčane. Na Svečnico je Marijin vrtec obhazal svoj praznik ter nas presenetil z ganljivo igrico »Božič v gozdu«. Ne morete si misliti, gospod urednik, kako globoko nas je presunila ta predstava, kjer so nastopili sami mali, nedolžni otročiči. Bele deklice z zlatim nakitom v laseh so rajale, kakor sami nebeški krilatci. In tisti palčki, ki so nas gledalce spravili na prvi pogled v dobro voljo. Nadvse očarljiv je bil nastop malega Jezuščka, srčkan fantek, ki je trosil bele cvetlice in blagoslavljial vse naokrog. Pred zaključkom igre je gospod katehet še obrazložil na kratko življenje uboge pastirice Bernardke ter s tem podal nekako sliko in pomen te igre. Da so ti mali igralci tako dobro izvršili svoje naloge, za to gre zahvala gospodu katehetu, ki je imel gotovo dosti truda z njimi. Po igri je nastopil Marijin vrtec z različnimi pesmimi, med katerimi je tudi bila priljubljena pesem »Srce moje naj Mariji slavo poje«. — Naš Marijin vrtec dobi novo zastavico. Če Bog da, bo dne 25. marca t. l. blagoslovljena. Mi vsi se že veselimo na ta praznik.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Izrednost iz mišje pasme. Pri Čončevih je po raznih predalih izhajal oster vonj po miših. Nastavili so okroglo žičnato past, v katero se vjamejo žive miši. In glejte: v eni noči se je ujelo kar pet živali. Med ujetniki se je pri eni našla izrednost. Bila je to miš, največja med vsemi, ter je imela belo liso na glavi in po hrbtu 2 cm dolgo in 1 cm široko belo šeko. To se bo morदा komu zdelo čudno, a je resnično. — Prvi v letošnjem predpustu si je naložil zakonski križ Škrabi Tonče iz Irja in Šmit Jozefa iz Spod. Sečovega. Želimo obilno sreče in božjega blagoslova!

Sv. Jernej pri Ločah. Pri nas je zatisnila v nedeljo dne 27. januarja svoje trudne oči posestnica v Marinski vasi Antonija Kotnik, po domače Sitarca. Bolehala je že dalje časa na lezdravljivi pljučni jetiki. Rajna je bila dobra in skrbna mati svojih otrok. Kazala je svoje dobro srce tudi do revežev, ki so kaj radi trkali na njena vrata. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi. Cerkevni moški pevski zbor ji je zapel pod vodstvom g. organista na

njegovem imenu: kje in kedaj bi se sestal z njo Vinko?

Čez par dni je bil Majdak ponovno pri Lapuhu s pisanim odgovorom na s solzami omočenem papirju. Iz pisma je zvedel Vinko, kar mu je že zatrjeval Johan. Veronika je in ostane v srcu njegova. Niti za trenutek ni dvomila nad njegovo nedolžnostjo. Oče ne sme niti čuti Vinkovega imena in to radi Pasariča ne, kateremu je obljubil Veronikino roko zlepa ali shuda. Očetova trma v tem oziru bo nepopustljiva. Omehča in predružači lahko očetovo voljo samo prst božji, za kojega namig prosita noč in dan z dobro majko Boga in svetogorsko Mater božjo. Na kak osebnostni sestanek zaenkrat ni misliti. Oče zna, da je Vinko prost ter na Lipsinetovem, se ne gane z doma in pazi na njo s kraguljim očesom. Obiska pri Katičevih naj nikar ne tvega! Lahko bi došlo ob tej priliki do najhujšega in Veronikina usoda bi bila zapечатena za smiraj. Vse je v božjih rokah. Majdak naj bo za bodoče posrednik med obema, a seve previdno, da ga oče ne razkrinka in mu prepove prestop Katičevega praga.

Pismu, iz katerega je prekipevala prava kmečka

ljubezen in skrb za bodočnost obeh udanih src, je bil priložen vršič rožmarina.

Vinko je znal, pri čem da je. Veronika je in bo njegova, ako bo na kak način nadvladala liki jeklo trmasto voljo očeta, kateremu je srčna udanost tujka ter mu je vse bogastvo ter splošni ugled bodočega zeta.

Potrti in veseli Vinko je pridno pošiljal Majdaka s pisanimi obvestili do Veronike in je prejemal redno odgovor. Dobro je bil podučen o položaju na Katičevem domu. Že sta razpihavalta oba z Veroniko iskro upanja, ker se je umaknila snubaška zadeva s Pasaričem v ozadje in je obetala zaton v tiho pozabljenje.

Pregosto in neovirano izmenjavanje pisem je rodilo na Vinkovi in Veronikini strani preveč nepazljivosti.

Majdakovo voglarenje ter postopanje po Katičevini je vzbudilo pozornost gazde.

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših insercentih!

ka ima 2 postelji. Poleg kuhinje je bar za potnike. Letalo stane 25 mil. frankov.

Ženski polk v Abesiniji.

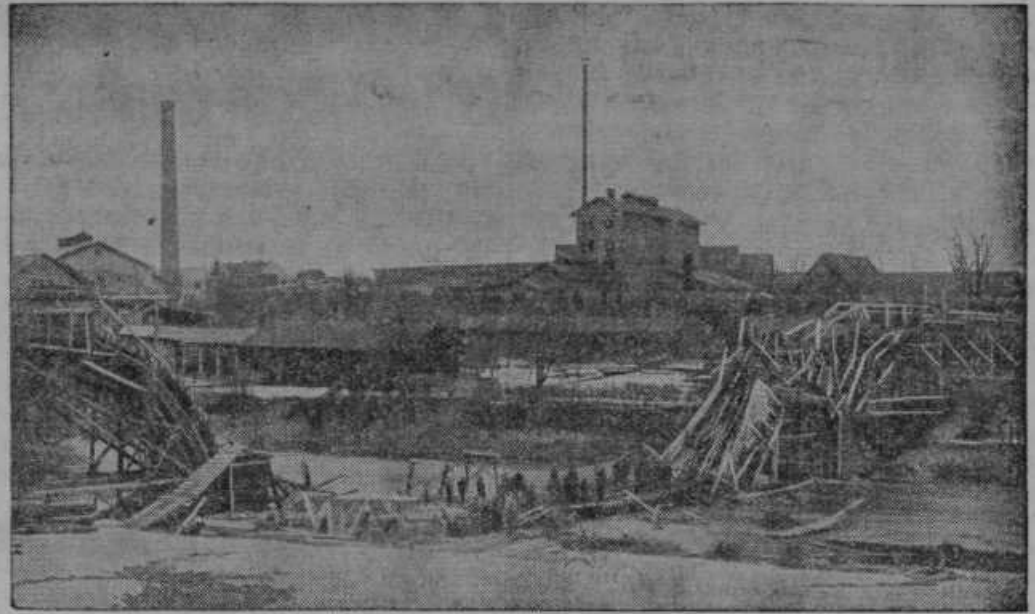
Italijansko časopisje poroča, da so imeli v zadnjem času Italijani v Abesiniji (ob vzhodni afriški obali) pri krvavih spopadih z domačini opravka z ženskim sovražnikom. Dežela Abesinija posedata ženski polk, ki je povsem tako oborožen kakor moški vojaki. Značilno je dejstvo, da se odlikuje ženski polk po posebni krvoločnosti in ga pošiljajo v boj proti Italijanom, k' hočejo ugrabiti Abesincem svobodo ter samostojnost tamkaj, kjer bi naj bilo neznanost prizanašanje.

Rastlina, ki je izgubila duh.

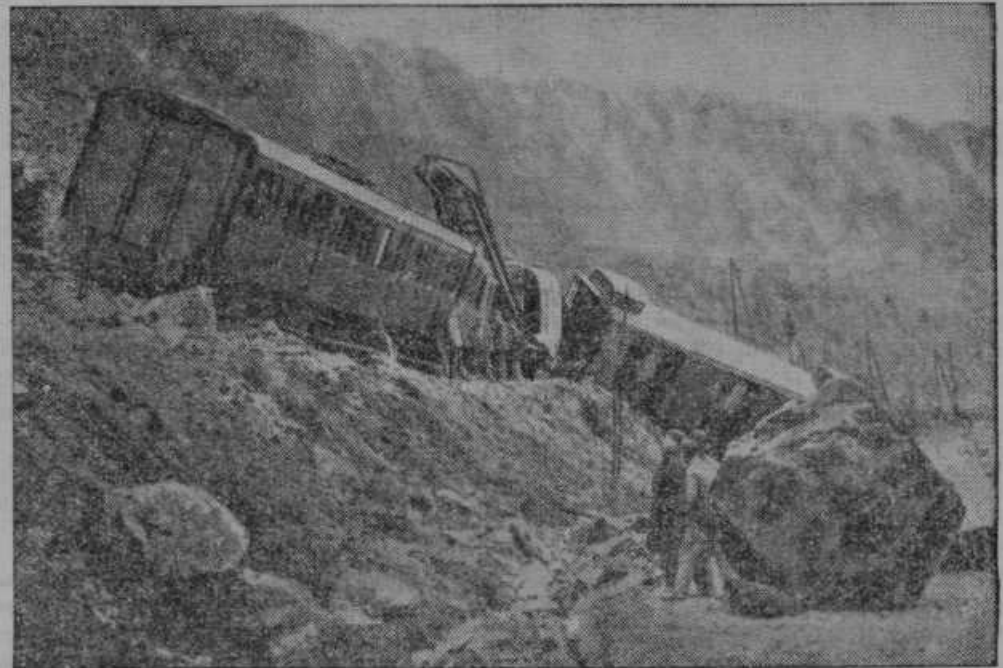
Muškatna zel je rastlina, ki jo je ves svet poznal kot zelo močno dišečo rastlino, kar je razvidno tudi iz njenega imena. Doma je v Severni Ameriki, leta 1826 so jo prinesli na Angleško in od tam se je razširila po vsem svetu. Okrog leta 1909 se je zgodila s to rastlino neka čudna sprememba. Na Angleškem so opazili, da je izgubila svoj vonj, zaradi katerega je bila tako priljubljena. To bi se dalo nazadnje razložiti s tem, da so nanjo vplivale sčasoma spremenjene razmere za rast. Toda najbolj nepričakovano je bilo to, da se je ista sprememba zgodila z vsemi rastlinami te vrste na svetu. Celo v njeni prvotni domovini, v Severni Ameriki, ni mogoče dobiti divje rastoče rastline z nekdanjim vonjem. Do Novega Zelanda, kjer so jo prej močno gojili, so iskali dišeče rastline, a je nišo našli. — Je res prav čudno, da se je mogla neka rastlinska vrsta skoraj istočasno in brez vidne zveze spremeniti tako temeljito po vsem svetu. Znanost si že dolgo beli glavo, da bi prišla tej skrivnosti do dna.

NOVA KNJIGA.

V času obiskanja. Osem postaj o Jezusovem poslanstvu. Z berilom oznanila, s prerokovanjem Besede Gospodove o Izraelu in zmagošnjem Njegovim. Na podlagi evangelija in tistega časa napisal Edvard Gregorin. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena 26 Din, elegantno vezano 38 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Opozarjamo na to lepo delo, ki nam obnavlja prizore iz Kristusovega Pasijona. Igra je tudi za manjše odre lahko izvedljiva. Zahteva samo 22 moških in 3 ženske osebe. Tudi scenerija je enotna in zelo preprosta. Priporočamo vsakemu odru, naj proslavi postni čas s tem novim Pasijonom.

Zrušeni novi betonski most pri Goričanah blizu Ljubljane.

Železniška nesreča radi plaza na progi Angouleme—Limoges na Francoskem. Na srečo človeških žrtev ni bilo.

Sneg v Zedinjenih ameriških državah. Slika zasnežene ulice v vel mestu Boston.
Desno: Snežni plaz v Alpah.

Poslednje vesti.

Domače novice.

P. Ciril Bračko †. V noči na 12. t. m. je umrl v frančiškanskem samostanu v Mariboru g. o. Ciril Bračko. Podlegel je možganski kapi. Rajni se je rodil v Zibiki leta 1880. Mašniško posvečenje je prejel leta 1910. Pastiriral je pri Sv. Trojici v Slov. goricah in precej let je bil katehet v Mariboru. Bil je na glasu kot vzgojitelj mladine. Vse ga je ljubilo radi izredne prijaznosti in ponižnosti. Dobremu gospodu ter vzglednemu duhovniku poplačaj Večni njegov zemeljski trud ter delovanje, samostanski družini naše sožalje! — Pogreb se bo vršil danes v sredo dne 13. februarja ob treh popoldne.

Zlata poroka. Dne 15. t. m. je minilo v Pišecah pri Brežicah 50 let, odkar sta si obljubila zakonsko zvestobo Martin Ogorevc in njegova žena Terezija, rojena Kostevc. Zlatoporočenca imata svoj dom v Pavlovi vasi. Imela sta 7 otrok, od katerih se veseli jubileja staršev še 6. Bog ohrani jubilarita do biserne poroke!

Huda nesreča. V soboto dne 9. t. m. je popravljal v garaži v Gornji Radgoni 28letni šofer Jakob Stanek tovorni avto g. Stanka Semeniča. Radi mraza je zakuril v železni peči in si grel olje. V garaži je bilo kakih 250 litrov bencina. Ko se je vrnil šofer od večerje nazaj v garažo in odprl vrata, je švignil ogenj iz peči in užgal bencin. Eksplozija je smrtno nevarno obžgala šoferja. Zgorela je garaža, tovorni avto, dva motorja in zaloga bencina. Domači gasilci so ogenj omejili.

Dopisi in prireditve.

St. Peter pri Mariboru. Razpust narodne skupščine je ljudstvo sprejelo z velikim zadovoljstvom. Upamo, da bo sledil prej ali slej tudi razpust občinskih zastopstev. Saj so vendar minili časi, da bi nam komandiralo par ljudi, ki so mislili, da so vsemogočni in da bo prejšnji režim trajal večno. Saj so nam ti ljudje napravili nebroj krivic, na katere mi šentpeterčani ne bomo kar čez noč pozabili. — Volilni imeniki so bili pri nas zelo pomanjkljivi. Ker je le do 22. t. m. čas za reklamacije, naj se vsak prepriča, ali je tudi vpisan v volilni imenik. Volilni imeniki so na vpogled v občinski pisarni. — Zadnji pondeljek sta se poročila Jenuš Franc in Škof Julijana, poročal ju je nevestin brat p. Gabriel Škof. Naslednji dan pa je bila sv. maša v Damiševi kapeli v Grušovi. Naj novoporočenca na svojem novem domu v Grušovi v miru in zadovoljnosti živita! — Navzlic gospodarski krizi pa se le možemo in ženimo. Dosedaj so se vršile že tri poroke, toliko pa jih še sledi. Zeninov in tudi nevest imamo dovolj, pa le denarja nam primanjkuje. Pa kaj čemo, upanje le imamo na boljše čase. — Zadnje čase se zelo množe tatvine. Bilo je že na več mestih vlomljeno, drugod so bili zopet prepojeni. Upamo, da bo orožništvo vlomilce in tatove kmalu polovilo.

Svečina. Poročila sta se g. Franc Divjak, posestnik v Slatinskem dolu, in gđc. Julka Elšnikova iz jako ugledne in spoštovane rodbine na Slatini. Obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Na Svečnico se je vršil 28. redni letni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice, na katerem se je zamoglo ugotoviti, da kljub finančni napetosti še polna štiri let hranilnica še vedno redno postuje. To služi v čast njenim vlagateljem, ki jasno razumevajo razliko: kako je bilo včasih in kako je danes. Po občnem zboru se je vršilo gospodarsko predavanje nadrevizorja gospoda V.

Pušenjaka iz Maribora, ki je povdarjal razveseljiva dejstva o načrtih in ukrepih nove vlade za rešitev in pomoč združništvu in s tem za gospodarsko povzdigo kmeta in vasi. Prav nič ne pretiravamo, če rečemo, da je poprejšnji režim pripeljal našega kmeta prav na rob popolnega gospodarskega prepada. Ali ga bo mogel novi gospod finančni minister v zadnjem hipu ustaviti? Gledamo v bodočnost z najboljšimi upi. Oni, ki imate gotovino doma, kjer je izpostavljena tatovom, mišim in podganam, zaupajte jo rajši domači posojilnici in hranilnici.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Letošnji predpust je pri nas precej živahen, saj je bilo samo zadnje nedeljo oklicanih devet parov, pa se govori, da jih bo prihodnje nedeljo še več. Mi imamo pač korajžo. Pretekli dnevi je prišla k poroki ena najboljših naših deklet, Jozefa Suhač iz Vitomarec, ki je kot voditeljica tukajšnjih mladenk posvetila vse svoje moči apostolskemu delu v župniji, kakor v cerkvi, tako tudi izven cerkve. Pogrešali jo bomo vsapovsod, tembolj, ker je šla iz župnije in sicer v ugledno hišo Hrgovo k sosednjemu Sv. Lovrencu. Bog jo živi na novem domu! Te dni pa se pripravlja na poročni dan vzorni fant Čuček Ivan iz Vitomarec. Vsa leta je bil požrtvovalen cerkveni pevec in vnet sodelavec pri našem prsvetnem delu. Naša želja je, da ostane še tudi vnaprej, saj si zlasti gledališka predstava ne moremo niti misliti brez njega. Za življenjsko družico si je izbral vrlo družbenico Katiko Kvarovo iz sosednih Hvaletincev, istotako nekaj časa cerkveno pevko. Želimo obema obilo božjega blagoslova! V Smolincih pa šopajo purane pri Kovačecovih in Stramičevih. Naš vrli Jožek Kovačec, vnet član Apostolstva in našega odra, pravi, da ne more več živeti brez Micke Stramičeve. Pa so rekli oboji starši: Pa se imejta! Mi pa pravimo: Bog živi vrli par! V Rjavcih pa je nekaj, kar ni povsod. Dva brata dvojčka Zelenko hočeta en dan kot ženina k poročnemu oltarju, seveda vsak s svojo nevesto. Bog jima odpusti, da sta mimo naših deklet pogledala tje k Sv. Antonu! Bog bo že odpustil, pa naša dekleta . . . Pri Kostanjevcih na Gibini je tudi letos poroka, lani tega časa in sicer v enem tednu pa kar tri. Tudi Anika je pogledala čez župnijsko mejo za svojim ženinom. Tuji kruh pač bolj diši, kakor domač. In pri Šamprlovih v Drbetincih bodo cvrli in pekli prihodnje dni in še marsikje drugod po župniji. V vseh teh hišah je »Slovenski gospodar« tedenski gost. Žalo Bog živi vse! Kako je bilo na gostovanju, o tem pa prihodnjic.

Ormož. V nedeljo dne 3. februarja je nena doma začelo goreti pri posestniku Praprotniku v Pavlovcih. Zgorel je ves rušt, perutnina in tudi nekaj živine se je zadušilo. — Pri nas pravijo: če po novem letu prvi umrje moški, imajo celo leto moški prvenstvo pri smrti, če prva umrje ženska, pa pripade tem prvenstvo. Torej smo za letos moški brez strahu, ker je Bog poklical prvo Majcenovo mamu iz Huma. Blag ji spomin!

Ormož. Cerkevno pevsko društvo je priredilo zadnje nedeljo v mesecu januarju igro »Reček Andrejček«. Videli smo to igro že večkrat, toda tako dobro predstavljene še ne. Da so igrali dobro, je dokazala dvakrat nabito polna dvorana. Sam sem nastopal več let na odru ter mi je odarsko delo precej znano; zato odkrito povem: dobro so igrali.

Od nekod iz Prlekije. Priporočljivo bi bilo objaviti tabelo, ki kaže, ob kateri uri in minuti vsakega dneva v letu se v jutru pripelje na božjem in našem starem samodruču

tako daleč, da solnce zagledamo in kedar se proti večeru od njega zasučemo. Taka tabela bi marsikomu dobro došla. Ko sem bil še v meznarski službi, sem moral cerkveno uro na skrbi imeti. S tem pa so bile in bodo vedno težave, ker župljanov ure niso in ne bodo nikoli enako kazale s cerkvenimi, ker so te pod vplivom raznovrstnega vremena. Treba je torej ure uravnati. Pa po kateri uri? Neka župljanka mi je svojčas obljubila, da bo svojo klopotačo prinesla, da bi po njej uravnavali, pa si je premislila. V župnijah ob železnici ni te potrebe, pač pa v oddaljenih krajih. Ako bi torej imeli omenjeno tabelo, bi se ure lahko po njej uravnavale ob lepem solnčnem vzhodu, oziroma zahodu. Imam sicer uro, pa je zelo stara, in črna vse drugo leseño, samo kazalci so bukovi. Ker se je zvonček za bitje izgubil, sem ji mehanizem za kukavico napravil in sedaj namesto da bi tolkla, pa kuka. Imamo torej že spomladansko pesem, četudi je še zima. Gospod urednik, če Vas zanima, pridite poslušati! Res pa je tudi, da starinci pravijo: Ko bodo vse ure celega sveta enako kazale, bo sodni dan!

Laporje. Tukajšnje izobraževalno društvo je imelo meseca decembra l. l. občni zbor, na katerem se je pomnožil pevski odsek fantov. Naši fantje so v precejšnjem številu že nastopili pod vodstvom domačega organista g. Jakoba Lorenci v cerkvi. Lepo so prepevali pri sveti maši na Svečnico in v nedeljo. Kot novinci so se prav dobro odrezali ter želi pohvalo ljudstva. Pričelo se je že tudi s ljudskim petjem v cerkvi; želeli bi bilo, da bi sodelovalo več deklet in tudi drugih, kateri imajo veselje in posluš. Mladina, le tako naprej po začetni poti, da bo v veselje faranom in pa v čast Bogu!

MALA OZNANILA.

Majerja z dvoje delovnimi moči, molžnje veščji, kakor tudi viničarja z 4 delavnimi močmi rabi posestvo A. Misita, Jarenina 47. 188

Krepkega vajenca sprejem od poštenih staršev. Ivan Werk, kovačija, Mestinje pri Šmarju. 189

Hlapca, poštenega, iz krščanske hiše, najraje kmečkega sina, ki ima veselje do konjev in razume vsa poljska dela, sprejme Potočnik M., Brstje 12, Ptuj. 184

Prodam posestvo, kovačijo, nova poslopja, na prometnem kraju, vzamem tudi hranilne knjižice. Anton Hrastnik, Sv. Barbara pri Mariboru. 187

Kupim cepljene vinske trte. Nekrep Alojzij, Maribor, Vetrinjska 4. 186

Za neveste! Posteljno odeje od 80 Din naprej, rjuhe (kapne) od 65 Din naprej, blazine ali tuhne od 190 Din naprej, zglavnike od 30 Din naprej, pri A. Stuhec, izdelovanje posteljnih odej, Maribor, Stolna 5. 188

Zahvala.

Ob smrti naše ljubljene žene, mamice, sestre in tete, gospe

Ivanke Teržan

se zahvaljujemo čč gg. duhovnikom za tolažila s sv. zakramentom v težki in dolgi bolezni ter cerkvenim pevcom za žalostinke na domu, v cerkvi in na grobu, posebej onim, ki so darovali prejem sv. zakramentov in molili za pokoj duše pokojne in vsem onim ki so se tako v velikim številu udeležili pogreba nepozabne pokojnice. Vsem Bog plačaj!

Dobje, 23. januarja 1935. 182

Zalujoči ostali.

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Krotilec, močen, koščeni človek, je zmašil meso skozi palice, si pogledal občinstvo in nekaj šepnil svojemu gospodarju. Gospodar je majal z glavo, krotilec mu je prigovarjal in ga menda pregovoril. Lastnik cirkusa in črnege panterja je pokimal in se obrnil h gledalcem.

»Gospoda,« je pravil z vznešenim glasom, »povem vam, sreča vam je milal! Ukročenega črnege panterja v zapadnih državah še ni bilo videti. Tri tedne se je bavil z njim moj krotilec v New Orleansu in danes, pravi, pojde prvokrat javno k njemu v kletko. Sédel bo k njemu, — seveda le, če dobi primerno nagrado.«

Panter se je lotil mesa in mlel kosti s svojimi strašnimi zobmi, da je hreščalo in pokalo. Ni se zmenil več za občinstvo in zdelo se je, da za krotilca ne bo prenevarno, če gre k njemu.

Celò mali učenjak z očali je bil ves navdušen.

»Sijajno, sir!« je tlesnil v roke. »Kaj takega še nismo videli —! Za tak prizor se že nekaj tvega.

Koliko pa bi rad imel mož?«

»Sto dolarjev, sir. Ni majhna nevarnost, ki se v njo podaja. Pravi, da živali še nima popolnoma v oblasti.«

»Sto dolarjev —? No, bogat nisem, ampak pet dolarjev pa le dam. Saj bodo drugi tudi dali.

Kdo še dá?« se je obrnil k občinstvu.

In toliko se jih je oglasilo, da bi krotilec res spraval vkup zahtevano vsoto. Ljudje bi bili radi do kraja izrabili izredno priliko.

In tudi stave so se začele. Amerikanec ne more izhajati brez njih, ob vsaki priliki stavi, posebno pa, če je nevarno. In kapitan je bil prvi, ki je ponudil stavo.

Lotil se je Old Firehanda.

»Staviva, sir?«

»Na kaj?«

»Da krotilec ne bo odnesel zdrave kože iz kletke. Velja —? Za koliko? Za petdeset dolarjev?«

Old Firehand je odkimal.

»Sir, svarim vas! Pazite, da ne zagrešite usodne napake! Prosim vas, ne dovolite krotilcu, da bi se podajal v tako nevarnost!«

Kapitan se je smejal.

»Zakaj ne? Tri tedne ga je že krotil in povrh se je sam ponudil, da pojde k njemu!«

»Kljub temu! Sam je priznal, da ga še nima popolnoma v oblasti. In trije tedni za tako divjo zverino ne pomenijo dosti.

Dolžni ste, bi rekel, da ugovarjate!«

»Pshaw —!« je zamahnil kapitan z roko. »Sem mar krotilčev oče ali pa njegova mati —? Tod v tej blagoslovljeni deželi ima sleherni človek pravico, da tvega kožo in življenje, če se mu poljubi, in nihče mu ne sme braniti. Če ga panter požre, je to njegova in panterjeva zadeva, ne pa moja!«

In obrnil se je k občinstvu.

»Torej, dame in gospodje, sto dolarjev stavim. da mož ne pride zdrav in cel iz kletke! Kdo stavi? Deset odstotkov stave dobi krotilec kot posebno nagrado.«

Kapitanov zgled je ljudi kar dvignil. Stavili so in še celò visoke vsote in krotilec bi dobil krog tri sto dolarjev še povrh k dogovorjenim sto, če bi srečno prestal nevarnost.

Posebnih pogojev mu niso stavili, niti tega niso določili, ali sme vzeti orožje s seboj v kletko. Ga tudi ni vzel, le po bič si je šel, ki je v njegovem ročaju tičala eksplozivna krogla. Če bi mu pretila nevarnost, je bilo samo treba, da je krepko udaril

panterja z ročajem, pa bi se krogla razletela in panterja ubila.

»Na tisti bič se prav nič ne zanesem!« je dejal Old Firehand Črnemu Tomu. »Bolj bi učinkoval umetni ogenj. Mož je vse preveč drzen!«

Krotilec je nagovoril občinstvo, stopil h kletki, odrinil zapah in odprl ozka, poldruhi meter visoka vrata. Dolg človek je bil in skloniti se je moral, da je lahko vstopil. In ker je z rokami držal vrata, je vzel bič med zobe. Za trenutek vsaj je bil brez brambe.

Bil je seveda že večkrat pri panterju v kletki, pa v drugih okoliščinah. Žival tistikrat ni tičala cele dneve v temi, solčna svetloba je ni razdražila in tudi toliko ljudi ni bilo okoli nje. Tudi ropot strojev in šumenje vode jo je menda dražilo. Na vse to ni sta pomislila lastnik in krotilec in njuna nepremišljenost je pozročila usodno nesrečo.

Panter je ležal v kotu kletke in obrnjen v stran od gledalcev. Ko je čul za seboj šum, se je obrnil. Prav tedaj se je krotilec s sklonjeno glavo porival v kletko, — oči so se hudobno zabliskale živali, strahovito naglo je planila, — in že je zgrabila s svojimi strašnimi zobmi sklonjeno krotilčevo glavo, — zahreščalo je in glava je bila drobna.

En sam grozen krik strahu je odjeknil na krovu, vse je planilo pokonci in bežalo. Le trije so ostali pred kletko, lastnik, Old Firehand in Črni Tom. Lastnik je zagrabil za vrata in jih skušal zapreti, pa ni mogel, krotilčevo truplo mu je bilo napoti. Zgrabil ga je za noge in ga vlekel ven.

»Za božjo voljo, tega ne!« je kričnil Old Firehand. »Panter bi skočil za svojo žrtvo —! Porinite truplo v kletko, saj mož je itak mrtev, in potem zaprite vrata!«

Panter je čepel pred žrtvo, z bliskajočimi se očmi je meril gospodarja in kazal krvavo zobovje. Uganil je menda, kaj namerava, jezno je zatulil in počasi lezel po truplu, kot bi hotel braniti svoj plen. Le še kaka dva decimetra je bil oddaljen od vrat.

»Proč — proč —! Planil bo!« je kričal Old Firehand. »Tom, — puško! Samokres nič ne pomaga.«

Komaj deset sekund je minilo, odkar je stopil krotilec v kletko. Ves krov je bil v divji zmešnjavi, vse je bežalo in kričalo. Vrata v kabine in v medkrovje so bila na mah zadelana. Ljudje so se skrivali za sode in zaboje, pa spet planili in iskali zavetja drugje.

Kapitan je zbežal na poveljniški mostič, tri štiri stopnice hkrati je preskočil. Za njim je bežal Old Firehand. Lastnik se je skril za kletko, Črni Tom pa je hitel po svojo puško. Spotoma mu je menda prišlo na misel, da ima h kopitu privezano sekuro in da je ne bo mogel dovolj naglo odvezati, puška je bila nerabna. Prihital je mimo Indijancev, ki sta še vedno nepremično stala ob ograji. In domislil se je nečesa drugega.

»Daj mi puško!« je hlastnil in jo že tudi iztrgal starejšemu iz roke.

»Sam bom streljal!« je dejal Veliki medved in iztegnil roko po orožju.

»Pusti me! Bolje znam ko ti!«

Obrnil se je. Panter je bil že na krovu, dvignil je glavo in tulil. Tom je pomeril, strel je počil, krogla pa ni zadela. Hlastno je izdril puško še mlajšemu Indijancu, spet ustrelil, — pa spet ni zadel.

»Slabo streljaš —! Ne poznaš moje puške!« je dejal stari takò mirno, kot da sedi doma pred svojim šotorom in kot da blizu in daleč ni nobenega panterja. Tom pa se ni zmenil za njega, vržal je puško v stran in pohitel na prednji krov, kjer so ležale puške cornela in njegovih tovarišev. Ti »gentleman« in junaki so se jadrno poskrili, komaj da je panter zatulil. Niti videti jih ni bilo več.

Tedaj pa je ob poveljniškem mostiču odjeknil grozen krik.

(Dalje sledi.)

Rastlino šuhajo.

Že večkrat so razni raziskovalci domnevali, da imajo tudi rastline neko vrsto voha, toda te domneve dosedaj niso mogli dokazati. To je storil sedaj vsaj za neke rastline neki ameriški botanik (rastlinoslovec). Uporabil je za svoje poiskuse znano »mesojedo« rastlino rosiko. Nekoliko oddaljeno od nje je obesil košček svežega mesa. Rastlina je potem pokazala razločno obračanje proti mesu, dokler ga ni dosegla. Seveda pa je bilo to obračanje silno počasno in se ni dalo ugotoviti s prostim očesom, temveč na ta način, da je filmski aparat v presledkih po 40 minut napravil po en posnetek. Pri predstavi se je potem ves postopek skrajšal na nekoliko sekund.

Letalo za prevoz smučarjev

so upeljali na Poljskem. Letalo obratuje nim središčem Zakomend Varšavo in sportpane. Vsak smučar vzame lahko seboj poleg smučič še 10 kg prtljage. Prevoz traja 5inpol ure ter stane tja in nazaj 40 zlotov, kar znaša manj nego na isto razdaljo vlak II. razreda. Vpeljava smučarskega letala se je zelo obnesla.

Madrid — Paris v petih urah.

Španska vlada je določila, da bo vpeljala dve novi zračni prometni progi Madrid — Paris in Madrid — Balearski otoki. V obeh smereh bodo obratovani trimotorni Dornier-aeroplani s hitrostjo 300 km na uro. Za prelet razdalje Madrid — Paris bo treba 5 ur in za črto Madrid — Balearski otoki 3 ure.

Izdanki za obleko.

Na Angleškem izdajo letno za obleko 400 milijonov funtov; od te svote odpade za ženska oblačila 250 milijonov funtov.

Žužalke in plevel

povzročata letno v Združenih ameriških državah škodo za poldruugo milijardo dolarjev.